

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom došiljana:

Vse leto f. 4.46
Pol leta „ 2.23
Četrt leta „ 1.11

Pri ozvaniilih in tako tudi pri „pov. lunicah“ se plačuje za navadno trislopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nunski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošljajo uredništvu, Via Mercato 12, naročnina pa opravništvu „Soča“, Via Seminario št. 10

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravništvu.

Deželni zbor goriški

Imel je svojo sedmo in zadnjo sejo v letošnjem zasedanju in v tekoči sejni dobi v soboto 29. septembra. O 5. uri popoldne izjavi deželni glavar, da je zbrano postavno število poslancev, ter začne sejo. Svojo odsotnost sta opravičila poslanca Jonko in baron Ritter, prvi z boleznijo v družini, drugi z opravki zunaj mesta; a zadnji pride kmalu potem v zbornico in vztraja v nji do konca. Namestnik deželnega tajnika prebere zapisnik prejšnje seje, prej v slovenskem, potem v italijanskem jeziku, ki se odobri brez ugovora. Deželni glavar naznani, da vsled dopisa, došlega od visokega c. k. ministerstva notranjih zadev po vele-slavnem c. k. namestništvu v Trstu, je Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo blagovolilo na znanje vzeti in zahvaliti se na izrazu najzvestejše udanosti, ki ga je izjavil deželni zbor goriški v svoji prvi letošnji seji. Potem preide zbornica k predmetu, ki so bili postavljeni na dnevni red te seje

V imenu deželnega odbora poroča dr. Verze gnassi o premembi §. 5. deželne postave z dne 29. novembra 1863 o skladanju stroškov za cerkve in duhovnijska poslopja. Po predlogu, ki se v zbornici soglasno sprejme, bodo duhovski nadarbeniki ali prebendarji v bodoče le tedaj dolžni skladati za imenovane stroške, kadar bo presegal njihov fatirani dohodek 600, oziroma v mestih 700 gl., to je najmanj plačo, katero določuje samostalni duhovnikom po različnosti kraja državna postava z dne 19. aprila 1885 (drž. zak. št. 47).

Dr. vitez Tonkli poroča v imenu istega odbora o prošnji goriškega mesta, da bi se mu dovolilo vzeti na posodo novih 235.000 gl. za razne zgradbe, in sicer: kot dodatek k daru viteza Fumigalli za ljudsko šolo, ki se zida pod Kostanjevico, 8.000 gl.; za zgradbo pomožnega skladišča v novi topničarski kosarni 4.500 gl.; za splačilo dodatnih del pri novi topničarski kosarni vsled uradne pohvale 15.000 gl.; Alfredu grofu Coroninu za odkup pitne vode in potrebnega sveta v Kronbergu vsled sklenene pogodbe 30.000 gl.; za osušenje zemljišča na novem pokopališču po načrtu Hoevelnovem 9.500 gl.; da se prenese pokriti osrednji trg na svoje zemljišče pod vojaškim skladiščem, 50.000 gl.; za razširjenje kronberskega vodotoka s širšimi cevimi in za novo razpeljavo vode po mestu 55.000

gl.; za podroben načrt. novega vodotoka (!) 10.000 gl.; za cerkvico na novem pokopališču 10.000 gl.; v napravo rezervnega zaloga 15.000 gl.; skupaj za dela in rečeni zalog znesek 208.000 gl. Blizu 3.500 gl. bi stala dolžna pisma in obrestni odrezki (kuponi); ostali znesek 13.500 gl. (ki manjka do vsote 235.000 gl.) bi se usušil pri sprejemanji posojila s tem, da bi si upniki pridržali na vsakih 100 gl. nekoliko forintov. Deželni zbor dovoli zahtevano posojilo razen vsote za rezervni zalog, ki naj se zbira in sestavlja iz aktivov, a ne z izposojenim denarom. Glede načrta za nov vodotok je rečeno, da mora biti v resnici podoben za kak določen studenec, in da se ne sme denar porabiti za splošne, meglene študije. O cerkvici na pokopališču je rečeno, naj se začne še le tedaj zidati, ko se pokaže uspeh novih sušilnih podjetij na tem zemljišču. Pri sprejemanji posameznih vsot tega posojila bo moral magistrat predložiti natančen načrt dotičnih del.

Cestnemu odboru korminskemu povrne se polovica stroškov, katere je stalo popraviljanje mednarodnega mosta čez Idrijo pri Bračanu, namreč znesek 103 italijanske lire (po 40 kr. v zlatu ali 49 kr. v papirji) in 15 čentežmov. — Glede odškodbe za pokončane vinograde vsled okuženja po trtni uši se sklone, da tretjino odškodnine plača, ako bi to slučaj nanesel, deželna. — Cesta med Marjanom in Frato sprejme se med skladozne ceste. O vseh teh točkah poročal je nekaj v imenu dež. odbora, nekaj v imenu legalnega odseka poslanec dr. Verze gnassi.

Dr. Nikolaj Tonkli poroča v imenu legalnega odseka o premembi postave zastran postopanja v zemljiščno-odveznih in uredilnih zadevah. Postava, o kateri bomo prihodnjič obsirneje govorili, sprejme se brez premembe po vladnem načrtu. Isti poslanec poroča o vladnem predlogu zastran uredbe plač verozakonskih učiteljev ali katehetov. Predlog se sprejme po vladnem nasvetu, izvzemši nekatere določbe, ki so dajale pravico imenovanja ter določevanja plač in nagrad deželnemu šolskemu svetu. Po predlogu poslanca Del Torre dale so se te pravice okrajnim šolskim svetom. Načrt postave, kakor je bil sprejet, priobčimo v naslednji številki.

Poslanec Ivančič poroča v imenu legalnega odseka o peticijah ajdovskega županstva in

„Slov. jeza“ v Brdih, da bi se premenil deželni volilnik v tem smislu, da bi bilo v skupini mest in trgov vsako mesto in trg tudi volilni kraj ali volišče in da bi v tej skupini imeli volilno pravico razen občinarjev, ki volijo pri občinskih volitvah v I. in II. razredu, tudi vsi tisti volilci III. razreda, ki plačujejo najmanj 5 gl. izravnega davka (petakarji). Poročevalec dokazuje v svojem obsirnem poročilu, da prememba se mora skleniti v obeh ozirih h kratu, ker bi drugače ne dala onega povoljnega vspeha, ki se sme in mora od nje pričakovati. Glede pa na to, da so potrebne mnoge in obsirne študije, predno se more natančno in s številkami označiti, katere posledke bi imela taka prememba v volilnikih posameznih mest in trgov, ki volijo v tej skupini, kakor tudi v celih volilnih okrajih (prav za prav, ker je bilo znano, da italijanski poslanci so absolutno ali popolnoma nasprotni zahtevanim premembam), nasvetuje poročevalec, naj se odstopijo peticije deželnemu odboru z nalogo, da napravi potrebne študije v tej zadevi in da predloži prihodnjemu deželnemu zboru svoje morebitne nasvete o tej stvari. Pri glasovanju za ta predlog vstali so slovenski poslanci kakor zid, a italijanski obtčali so na svojih sedežih kakor skala, in predlog je propadel.

Prošnja Vedrijanske občine, kolikor zadeva podporo občinski cesti, se odbije, kolikor namerava premembo deželne postave za vzdrževanje cest, rešena je že v lanskem sklepu deželnega zbora, s katerim se je naložilo dež. odboru, naj pretuhta in pretrese rečeno postavo ter naj predloži svoje nasvete v tej zadevi dež. zboru. Zato se prošnja odstopi dež. odboru, da se bo na njo oziral, ko bo predlagal premembo imenovane postave.

Dr. Maurovich poroča v imenu finančnega odseka o proračunu deželnega zaloga za leto 1889. Stroškov bo imel ta zalog 258.505 gl. svojih dohodkov pa le 160.526 gl., tako da se pokaže primanjkljaj 97.979 gl., kateri se zviša do 106.479 gl., ali v okroglem številu do 106.500 gl., ako se došteje še znesek 8.500 gl., ki ga namerava deželna vrtni na račun svojega dolga. Da se založi ta primanjkljaj, tirjala se bo leta 1889 naslednja doklada: 1. po 8 0/0 na skupno vsoto državnih zemljiščnih davkov; 2. po 12 0/0 na skupno vsoto državne najemnine, hišnine, obrtnine in dohodnine; 3 po 20 0/0 na užitnino vina, mošta in mesa; 4. davščina

LISTEK.

VIRCHOW

pri Sv. Luciji na Mostu.

(Konec.)

Mali hudič pobesi glavo in prav potrt spravi se nazaj na zemljo. Misli in misli, kako bi kmetiča dobil.

„Dobro, dobro, izborno, prekrasno, živio!! ga že imam“, in od veselja poskoči mali hudič.

Kar naglo spravi se na delo. Spremeni se v hlapca, ter se v službo dá pri kmetiču, kateremu je hlapec ukradel. — Suša je nastala v deželi. Hlapec — hudič svetuje kmetiču, naj v dolini žito seje. In lej, kmetiču je dala dolina to leto, mej tem ko je bilo žito drugod po suši vse uničeno, izvanredno žetev. Drugo leto svetuje hlapec-hudič kmetiču, naj seje žito na visočini. Prišle so plohe; mokrote bilo je preobito. Povsod v dolini skazila so se žita, le na visočini bila je prekrasna žetev.

Kmetič ima še velik ostanek na žitu od lanskega leta. In letošnjo žetev, kam jo spravim, misli si mož.

Hlapec-hudič kar naenkrat svetuje: Ubogim dajati žito, to je neumnost. Nehvaležni ti bodo razcapani berači. Prinesi žito, razstolei ga, vložij ga v

bednje, da se skisa, v kotel potem z njim, naj se kuha. Naj tam bobni, kruli in šumi, lej podtikaj, in kapljalo bo. In videl boš . . .

In res kapljica za kapljico cepa iz kotla. Strmè gleda kmetič to kot ribje oko čisto tekočino. Pokusi.

Ha! kapljica posmodi po gl. Še malo pokusi, in greje ga v želodci, ha! ha! še malo in čuti ga po žilah svojih. Prekrasna priročila! Živio hlapec!

„Sem prišlo“, kriči kmetič, „bratje in sosodje, in kar vas je Bog dal, lejta, lejta, kaj je moj hlapec izumil. Pijte, pijte! Živio hlapec! Pa kje je? Hlapec!“

A hlapca ni blo. Vrgel se je hlapec-hudič v pekel, da bi svojemu predstojniku poročal.

Temno gleda višji hudič svojega poslanca. Toda poslanec mu odgovori:

„Crno veličanstvo, pojdi z menoj in glej, kaj sem opravil.“

Dvomè gre črno veličanstvo, da se o delovanji svojega poslanca osebno prepriča, iz črnega pekla na svet. Višji hudič s svojim poslancem vstopi v kmetičevo bajto; in kaj? tam najdeta veliko dražbo.

Kmetič povabil je še najodličnejše vaščane, da bi jih z neprecenjeno kapljico pogostil. Kmetič-gospodarica sem ter tija hodi, sebi in drugim naliva. Pa spodtakne se jej, pade, kozarec razlije. „Osel neumen!“ kriči kmetič svoje ljubeznivej, „mi-liš, ja je to smrdočina, da po tleh razlivaš?“ Vzame kozarec in sebi natoči.

„Čò mu“, obrne so mali hudič do svojega predstojnika smehljejo — „čò mu“ pravi — „čò mu kdo

sedaj hlebček vzame, ne bo tako hud kot je bil poprej.“ —

Vstopi kmetica-beračica. Na delu je bila. Noben je ni povabil. Pa ko je videla, da so gosti tu, po stari navadi se približa. Rada bi reva pokusila tekočino, ki je druge tako navdušila. Pa kmetič jej noče ponuditi kozarca rekoč: „Bog te... kaj bo če vsacega pritepenca pogostim?“

Vedno zadovoljnejši postaja višji hudič. „Molči“, pravi manjši, „bo še bolj.“

Kozarec za kozarcem gostje in gospodar praznijo, veselejši postajajo, drug drugoga hvalijo: ti si mož, jaz sem mož, živio! Bratec moj! Bratje vsi! Živili! Solze jim kapljajo iz oči in iz zgol ljubezni začno se poljubovati. Pa marsikdo ni zadel pravega mesta za poljub, težko je bilo dobiti središče med nosom in brado.

„Ha! prekrasno“, pravi načelnik pekla, „če se tako kot lesice med seboj poljubujejo in drug drugemu lagajo, imeli jih bomo kar hitro pod petami.“

„Čakaj malo, o oče laži“, pravi mali hudič, „sedaj se poljubujejo, drug drugemu lagajo, še en glazek, pa se bodo mesarili kot volkovi.“

Kozarec za kozarcem se naliva. Kmetje postajajo čim dalje bolj razburjeni. Začno se kregati, upiti, razajati in celo pretepati. Kmetič naš jih hoče pomiriti, a kaj! s krvavim nosom mora oditi siromak. Ko višji hudič to vidi, prime se za trebuh, ker srce mu hoče od smeha počiti.

„Izborno! živio! hurra! ha! ha!“ in menca z rokami.

van" doli po — policah in čuklah. In to sama, brez vodnika, v megli, dežji, proti večeru, ob 8. uri! Kaj bo? Nadporočnika je jelo grebsti, ter omeni tovarišu; "Tu gre za življenje ali smrt!" Le preveč resnično je sodil — žal! Neumljivo mi je, da se nista takoj vrnila, videč, da sta zašla, da ne hodita po stezi. Prideta do nekega več metrov visokega skoka. Nadporočnik si odpaše sabljo, ter jo spusti po skrilih. Ko vidi, da se je spodaj ustavila, pošukne se za njo. A spodaj ga mahom prevrže, in prekopicne se čez navešje v globino. Zgoraj stoječi poročnik čul je "kaker bi padla natlačena vreča". Ves prestrašen spleza po isti poti nazaj na — vrh polic a moral se je sezuti, in še je rabil 2 uri gori — ter hiti proti Prédelu. A po noči ni mogel najti prave poti, in prisiljen je bil prebiti vso noč na planini pod nemilim nebom. Nadporočnika pa so našli še le v sredo Strmčani pod Travnikom v plazju vsega razbitoga. (Njegov tovariš, ki je vodil iskalec, menil je, da je morda vendar še živ, in ga je klical po imenu, se vé, da zastoj!)

Ponesrečena pogrebla so v Rablji 27. t. m. Bil je menda Muravec, še le 28 let star. Imel je pri sebi 190 goldinarjev, preostali so mu na tem nesrečnem, osodnem izletu v gore. — Nesreča ne spi! V neznanjih hribih treba dobrega vodnika, treba previdnosti, da premišliš vsako stopinjo, da se ne spustiš nikamor, če nisi prepričan, da se boš mogel vrniti po isti poti v slučajih, da si pot zgrešil. Torej samo špeciálna karta ne zadostuje, kaker je menda mislil ponesrečeni vojniki in njegov drug. L.

Politični razgled.

Dne 3. oktobra, preteklo sredo, prišel je nemški cesar Viljelm II. z velikim spremstvom na Dunaj v goste k našemu presvitlemu cesarju. Svečanosti, ki se prirejajo iz tega povoda, so tako velikanske, da se ne dajo popisati. Nekateri časniki menijo, da nemški cesar ima posebno naročila od ruskega cara za našega cesarja. Ali je to res, ne moremo soditi. Po kratkem ostanku na Dunaji odide Viljelm II. v Italijo.

Deželni glavar istrski Vidulich je preklical svojo odpoved na prigovarjanje tržaškega namestnika, ki ga je obiskal v Porečju. V seji 1. oktobra sprejeli so ga njegovi pristaši z burnimi klici. Poslancema Spinčiču in Volariću so pa sikali in hrumeli, ko sta govorila. Poslušalci (ali bolje razsajalci) so celo psa pripeljali seboj in mučili ga, da je cvilil, ko sta govorila. Volariću je predsednik besedo pristregel.

Državnemu zboru predloži vlada koj, ko se snide okolo 20. t. m., načrt nove vojaške postave. Vladni listi poročajo, da po novem načrtu bodo klicali mladeniče k nabiri še le v 21. letu in da pri skušnji enoletnih prostovoljcev za oficirsko čast se bo zahtevalo od njih le toliko znanja nemškega jezika, da bodo mogli svoje misli izraziti. S tem sladkorjem združevala bo nova postava najbrže tudi kaj popra, ki se še le pozneje objavi.

Na Hrvaškem se vrše krasne reči. Dne 1. oktobra odprla se je v Zagrebu protestantska nemška ljudska šola in bila so pri tem navzoča najvišja vojaška in civilna oblastva. Ban grof Khuen potuje po nekaterih pokrajinah in kardinal Mihajlovič izdal je partirski list, v katerem nalaga župnikom, naj bana slovesno sprejemajo z zastavami in s pritrkovanjem zvonov. V Ludbregu hodil je pa pandur ali žandar od hiše do hiše ter je bil ljudem v glavo, da morajo razobesiti zastave, ako se hočejo izogniti kazni 5-10 gl. To je menda mogoče le v Hrvatski za ogerskega ministra Tiszca.

Na Nemškem imajo veliko opraviti z dnevnikom ranjkega cesarja Friderika I., ki se je deloma objavil v "Deutsche Rundschau" in ki kaže Bismarkovo politiko, posebno proti Avstriji v jako čudnem svitu. Nemški vladi je to objavljenje jako nevršno in Bismark je dobil od cesarja dovoljenje, da se sme sodnijsko postopati proti dr. Geffkenu, ki je dal v natis oni dnevnik. Pač mora stati Bismark na šibkih nogah, ako se ne more braniti političnim nasprotnikom brez državnega pravdnika.

Ruski car in carica potujeta v Kavkazu; carjeva brati sta pa šla v Carigrad pozdravit turškega sultana.

Domače in razne vesti.

Preslavni imendan Nj. Veličanstva cesarja Frana Josipa obhajal se je večeraj po deželi in v mestu s primerno slovesnostjo. V prvostolni cerkvi v Gorici služil je vzvišeni gospod knez in nadškof ob 10. uri predpoludne sveto opravilo, katerega so se udeležili razni uradi in obilo občinstva. Vsi šolski zavodi imeli so posebne službe božje, pri katerih so bili prisotni učitelji in učenci. Na javnih državnih poslopih in na gradu vihrale so državne in cesarske zastave.

Pevma dobila je lep spomenik na cesarjev imendan tega leta. Večeraj 4. oktobra začelo je namreč vpisovanje v otroški vrt, ki ga bo vzdrževalo društvo sv. Cirila in Metoda onkraj Soče v pevnski občini, h. št. 11. Mnogim delavskim družinam, ki niso vedele kam z otroci, ko sta šla oče in mati po delu, bo ta otroški vrt velika dobrot. Presična hvala slovenskemu šolskemu društvu, ki tako marljivo podpira in ustanavlja zavode, ki morejo veliko pripomoči k izobraženju in omiki našega ljudstva. Družine, ki imajo otroke v starosti od 3 do 6 let, naj se pridno poslužujejo tega zavetišča, ki ga z velikim trudom in požrtvovalnostjo vzdržujejo slovenski rodoljubi. Voditeljica otroškemu vrtu imenovana je g.čna Karolina Lašič iz Renč, ki je z dobrim vspehom prestala dotične izpite. — Tudi italijansko društvo "Pro patria" ustanovilo je otroški vrt takraj Soče proti Gorici v nekdanji konfederčevi hiši. Zavedni rojaki bodo hitro vedeli, kam jim je pošiljati svoje otroke, in ne odmanjkajo, da bi tudi svojih sosedov ne pončili o tej stvari. Nadejamo se, da novi otroški vrt bo blagodejno uplival na otroke in na roditelje ob Soškem mostu ter da obilno obiskovanje dokaže njegovo potrebnost ter razumnost slovenskega ljudstva v Gorici in v okolici.

Goriški "Sokol" napravil je preteklo nedeljo izlet v Podgoro, da bi se udeležil cesarske slavnosti, ki radi slabega vremena se je morala po večjem delu odložiti za dan 14. oktobra. Lepo je bilo videti pri odhodu naše mladeniče in može v krasni sokolski opravi, v rudečih jopičih, ukusnih ovratnicah, z visokimi sokolovimi perosi za klobuki, in tudi v Podgori napravili so prav prijeten vtis na občinstvo, ko so možko korakali za prvaško godbo. Vse jih je občudovalo, vse radovalo se krepkih junakov, ki očitno priznavajo, da so zvesti sinovi matere Slave. Kreпки boritelji za avstrijski prestol, ako bi trebalo. V mestu pa niso bili tako srečni ko zunaj; uže ko so odhajali popoludne, žvižgali so jim nekateri mestni fantiči, ki so se skrivali za varnimi zidovi kavarne "Commercio". A huje je bilo zvečer, ko so se Sokoli vrnili, ko je mrak zakrival fantalinom obraze in ko je bilo lože teči, ne da bi vsakdo korenjaka spoznal. Pred kavarno "Imperiale" zbrali so se odpadli sinovi matere Slave ter čakali, da pridejo iz štacune Sokoli, ki niso zatajili svoje narodnosti. Ko pridejo, začne zmirjanje in upitje z ene in druge strani; a naši Sokoli bili so toliko previdni, da niso vihтели pestij, ki bi bile pustile gotovo jako neprijetne zanke, ako bi bile prišle v delo. Počasi se umikali do kosarne na Travniku, tam so ustavijo, a hrup in upitje le noče ponehati. Tedaj pokliče vojak, ki je bil na straži, tovariše pod orožje, in v trenutku priteče oddelek vojakov z nasajenimi bodali na trg, na kar se hujskači razkropé. "Corriere" pravi, da bi bili Sokoli tudi klobote dobili, a najbrže izraža s tem bolj svojo prikrito željo nego dejansko resnico. Naj pa bodo podrobnosti tega dogodka kakoršne koli, svetovali bi svojim rojakom, naj bodo kolikor mogoče previdni in naj ne dajejo povoda nikakim pritožbam.

Podgora, 4. oktobra 1888. — Napovedane slavnosti 40letnice Njegovega Veličanstva presvitlega cesarja Franca Jožefa I. 30. septembra t. l. se je mogel vršiti le prvi del, cerkvena slovesnost. Drugi del se je moral odložiti zaradi slabega vremena, ki še vedno traja. Pri ugodem vremenu bodo so drugi del napovedane slavnosti vršil dne 14. oktobra t. l. točno ob 4. uri popoldne na dvorišči blag. gosp. And. Kocjan čiča, dež. poslanca. Podpisani odbor si šteje v dolžnost, najtopleje zahvaliti se vrlim solkanskim, šempeterskim in prvaškim poycem, kateri so ukljub slabemu vremenu prihiteli še mlademu domačemu pevskemu zboru na pomoč, in dostavljajo ponižno prošnjo, da bi storili tudi 14. oktobra tako. ODBOR.

V Mirnu, 4. oktobra — Prav je imel g. Dopisnik v zadnji številki "Soče", ki je zahteval, naj slavno županstvo ne dovoljuje javnega plesa ob dnevih, ko so cerkveni shodi in ko zahaja veliko ljudstva v Mirnu ali na Grad. Če prašamo, zakaj se poganjajo krčmarji tako živahno za ples ob takih dnevih, ne dobimo drugega odgovora, ko ta, da delajo vse le radi dobička. Na to pa morem zagotoviti naše krčmarje, da bi imeli veliko več mirnega, poštevnega in pravičnega dobička, ako bi ne imeli plesov. Dokaz temu nam je prediansko leto, ko so bili plesi radi kolere zabranjeni. Takrat je prišlo premnogo ljudstva, če tudi ni bilo plesa, v Mirnu in krčmarji niso imeli nikake škode pri vinu in drugi pijaci, pač pa so imeli to dobro, da so ljudje pili počasi in po-

lgoma ves dan, da je bilo lahko ljudstvu streči in da se niso godili nikaki neredi. Kar se je enkrat dobro obneslo, obnese se tudi v drugo; zato naj ostane naš g. župan trden pri tem, da o takih prilikah ne dovoli plesa, ni treh ni enega.

Zdravko.

V Št. Petru pri Gorici bo imela šolska mladina v nedelje 7. oktobra v šolski sobi veselico v proslavo godovnega dne presvitlega cesarja Frana Josipa I. z naslednjim vspehom: cesarska himna, petje, deklamacije, igre: Star vojak in njegova hči. Veselica se prične ob štirih urah popoldne in sprejemali se bodo ob tej priliki tudi radodarni doneski v prid ubožnim učencem. K tej veselici vabi najuljudnejše šolsko vodstvo.

V Čepovanu so želeli, kakor pripoveduje današnji doposnik, godbo in niso vedeli, kje bi jo vzeli. V Gorico niso hoteli iti po njo, potem ko se je pokazala mestna godba o priliki "Sokolovo" slavnosti kot odvisna od nekaterih nasprotnikov slovenstva, in domače niso imeli. V tej sili pomagali so si s tem, da so se nekateri domačini, ki so v prejšnjih časih godli, potrudili in ponovili svoje znanje, da so mogli zabavati svoje sovaščane, kar se jim je prav dobro posrečilo. Ako morejo to naši bratje na deželi, zakaj bi se tudi v mestu kaj takega ne poskusilo, ko je vender veliko lože dobiti čas in moči v mestu nego na deželi. Kako lepo bi bilo, ako bi si oskrbel naš "Sokol" svojo godbo, ki bi se gotovo klicala k veselicam goriških in okoliških društev. Pogum in požrtvovalnost volja. Če se drugi sramujejo, sodelovati z nami pri poštenih veselicah, pustimo jih; naredimo se neodvisne, kakor v denarnem, tako v umetniškem in katerem drugem oziru. Mestna godba naj gode, če hoče, gos om, ki pridejo iz dežele pomeraud!

V otroški vrt v Pevmi vpisalo se je prva dva dni nad 30 slovenskih otrok. To jezi nekateri pristaše "Pro patrie" tako hudo, da žugajo slovenskim materam ob Soškem mostu, da pridejo s policijo po njih otroke, ako jih ne bodo pošiljale prostovoljno v italijanski otroški vrt, ter da goriški magistrat jim ne da podpore, če bi jo kedaj potreboval. To je pa že preveč! Rojaki, ne dajte se strahovati takim možem, ki ne morejo izpolniti, kar žugajo!

"Corriere" opisuje prepir preteklo nedelje zvečer med Sokolci in nekaterimi lahonskimi rovaši ter zvrča vso krivdo na Sokolce. Temu nasproti zadostuje to, da so se omenjeni rovaši cel dan pripravljali, kako bi Sokolce zvečer napadli.

Študentovski kuhinji so darovali: Pervanje Martin na Idriji 2 gl.; Zucchiati Martin v Št. Roku 4 gl.; monsignor Jožef Marusič 4 gl. 48 kr.; M. K. v Gorici 1 gl. Presična hvala vsem dobrotnikom. Kuhinja se je odpela, kakor je bilo naznanjeno, 1. oktobra in ima več prisilcev nego sredstev; zato se človekoljubom prav toplo priporoča.

Koboridska podružnica sv. Cirila in Metoda bode imela občni zbor 11. t. m. Na vrsti bode volitev predsednika in odbornikov. Zborovanje ob 1 uri popoldne v štaltalnuh prostcih. K zboru vabi vse č. gg. ude odbor.

Duhovske premembe. Preč. g. Petor Božič, vikar v Trenti, dobil je kuracijo v Ravni pri Cerknem; č. g. Janez Remec, novomašnik, pojde kot kaplan v Podbrdo; č. g. Gregor Strukelj, vikar na Gorenjem polju pojde kot tak v Plave; na njegovo mesto pride č. g. Anton Terpin, vikar v Zapotoku; č. g. Janez Vidmar, kaplan v Stajelu, ne pojde v Kanal, kakor je bilo naznanjeno, ampak v Bilje; Kanal ostane radi pomanjkanja duhovnov brez podružnika; č. g. Jakop Pirih, kaplan v Mirnu, pojde kot vikar v Vipolže; na njegovo mesto novomašnik č. g. Jožef Kalin; novomašnik č. g. Jožef Kosec bo poučeval kršanski nauk na c. k. deški vadinici v Gorici, dokler se ne bo imenoval stalen katehet tej šoli. Č. g. Evgen Jordan, kaplan v Ogleji, premeščen je kot tak v Št. Peter ob Soči; njegov naslednik na dosedanjem mestu bo novomašnik č. g. Janez Marchesan; č. g. Jožef Ballaben, kaplan v Brumi, dobil je župnijo Villesse; č. g. Janez Cutini, kaplan v Staranzanu, pa župnijo Št. Kocijan ob morji; novomašnik č. g. Jakop Brumat dobil je službo kaplana v Brumi; novomašnik č. g. Alojzij Čleri pa v Korunu; č. g. Janez Vintin, vikar v Št. Martinu na Krasu, pride kot tak v Korono; njegovo sedanje mesto dobi č. g. Franc Michelutti, oskrbnik v Št. Kocijanu ob morji. Razpisane so: dekanjska župnija Davin (patrona Tereza kneginja Hohenlohe) do 13. ter kuraciji Dolenja Tribuša in Lokve do 16. t. m. Č. g. Janez Červ, vikar v Vedrijanu, sprejel je duhovsko službo v Štoriji pri Sežani v tržaški škofiji.

V Cerknem vršila se je preteklo nedeljo prelepa slavnost zlate maše monsignora Jožefa Jerama, o kateri smo dobili precej obširen popis, ali radi pomanjkanja prostora morali smo ga odložiti za prihodajo številko.

Drobne novice. C. k. mestni šolski svet gorški, je sklenil v svoji seji 3. t. m., naj se razpiše služba ravnatelja na tukajšnji mestni deški šoli, ter je določil, naj podučuje kršanski nauk na ljudski šoli v Stari gori vikar kronberški proti primerni odškodnini. — S 1. oktobrom odprla se je v Gorici peta lekarna, katero vodi g. Braunizer na cesti Franca Jožefa št. 6, to je skoro nasproti gledišču, ko se gre proti postaji. — Hugon baron Codelli, katerega smo volili preteklo pomlad v tretjem razredu v mesno staršinstvo, odpovedal se je tej časti, ker se je preselil za stalno v Benetke.

Listnica opravištva. Nekateri gospodje, ki prejema naš list, so preveč počasni z vplačevanjem; zato smo jim morali list ustaviti. Kdor je še kaj na dolgu, prosimo, naj kmalu poravnava, da nam ne bo treba rušiti zveze, v kateri smo.

Listnica uredništva. Gospodje dopisniki, katerim nismo mogli danes ustreči (tudi oni iz Ozeljana), naj blagovoljno potrpijo; v prihodnji številki bomo skušali vse zadovoljiti.

Poslanica.

Županov položaj pri dovoljevanju javnih plesov je veliko težji, kakor se v obče sdi. Boriti se je zoper stare navade, zoper zahteve krčmarjev in vseh tistih, katerim dajejo take javne zabave kaj dobička in zoper marsikaj družega.

V Mirnu je od nekdanj navada, da se na kvarternico prirejajo plesi — jaz je nisem vpeljal niti je ne odobrujem, — a je tudi sam ne morem in ne maram samooblastno zatreti. Zato sem, ko se je letos prosilo dovoljenja, sklical staršinstvo skupaj, da bi se vsaj nekoliko skrbila dosedanja navada, sem predlagal, da bi se letos dovolil ples samo na enem kraju. Staršinstvo pa je z večino glasov (9 proti 3) sklenilo, naj se da dovoljenje za ples na treh krajih, češ, da je manj nevarnosti, da bi se zgodila kaka nerednost, če se ljudstvo razkropi na tri plesovišča, nego da bi se guetlo na enem samem. Kaj je bilo županu storiti vsled tega sklepa? Nič družega, kakor to, kar velewa § 53. obč. red, po katerem mu je izvršiti, kar je staršinstvo postavno sklenilo — in pa skrbiti, kolikor mogoče, da se ohrani javni red in mir. Tudi v zadnjem oziru si je podpisani svest, da je spolnil svojo dolžnost. Naprosil je in zadobil žandarmerijsko pomoč, 6 mož z nadstražnikom vred, katerim je dodal še šest drugih mož, da bi nadzorovali plešivca in skrbeli za red. — V čast domačim občinarjem moram tudi javno potrditi, da nemir ni izviral iz domačih krogov, ampak da ga je zatrosila divja razposajenost od drugod prišle surove mladine.

Jaz nimam svoje krčme, niti ne preskrbujem tukajšnjih krčmarjev z vinom in drugim blagom, da bi bil iz dobičkarije dovolil plesne zabave; tako tudi nimam plesaželjnih hčera in sinov, katerim na ljubo bi pospeševal take veselice; — a kot župan imam — kakor uže rečeno — dolžnost spolnovati staršinstvena naročila. Dajte mi tako staršinstvo, katero bo nasprotno javnim plesom — in najdete me prvega, kateri bo radovoljno podpisaval dotične prepovedi.

S temi pojasnili zavračam odločno vse tiste pušnice, ktere so na me letele iz dopisov v „Soči“ in — še od kod drugod.

V Mirnu 4. oktobra 1888.

J. HAUSNER, župan.

Javna zahvala.

O priliki mojega odlikovanja po sv. Očetu pažezi in moje zlote maše došlo mi je od vseh strani toliko čestitk in voščil, da pri moji visoki starosti mi ni mogoče, vsakemu posebe odgovoriti; zato sem si izbral pot javnosti, da izrečem vsem častilcem, prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo. Bog Vam plati!

V Cerknem, dne 1. oktobra 1888.

Jožef Jeram,
častni kamornik Nj. Svetosti,
župnik-dekan.

Dr. J. Villat,

doktor zdravništva in ranocelstva, bivši polkovni zdravnik, leči od 9. do 10. zajutra in od 3. do 4. popoldne na Stolnem trgu št. 3, I. nadstropje.

Zaloga piva

temešvarskih delničarjev
v Gorici, ulice sv. Klare št. 4.

Vedno se nahaja pripravljeno pivo v sodčkih in v podrobnih steklenicah; izvršujejo se naročbe in sicer zasebnikom proste vozne na dom.

Steklenice po $\frac{7}{10}$ litra so po 18 kr.

„ $\frac{5}{10}$ „ „ 12 „

Knjige, časopise itd.

veže

v obliki, kakoršno si kdo želi čedno, tčno in ker živi na kmetih

ponajnižjih cenah

ter so priporočila iskreno zlasti p. n. če gg. duhovnikom, učiteljem itd. z najodličnejšim spoštovanjem

Jožef Kofol, knjigovez
v Čepovanu.

(V Gorici sprejema naročila g. G. Likar).

Anton Potatzky

V GORICI

v sredi Raštelja h. št. 7

priporoča prekupčevalcem za šolski čas računsko tablice, klinčke, svinčnike, peresa in peresna držala, brisno gumilastiko in črnilo poleg drugih pisnih potrebščin po najnižjih cenah na debelo.

Prav dobro oskrbljena zaloga krojaških in čevljarskih potrebščin ter priprav za kajenje in potovanje. Potni kovčegi in šolske torbe, papir za cigarete, platenina in zimski obutev, perilo iz celuloide (lesnega debelega papirja), struno in otroške igrače.

Posebne vrste:

detelje, trave
in sočivnih semen.

Oznanilo.

Podpisani si dovoljuje priporočati p. n. občinstvu svojo

SLADKARNO

v Semeniških ulicah h. št. 8,

Sprejema naročbe za sladčice ob porokah ter ima zalogo slovečih vin gospoda Konrada pl. Fabrisa in veliko zbirko

PINIH VIN IN LIKORJEV

in vse po najnižjih cenah.

Priporoča se za blagovoljne naročbe p. n. tukajšnjemu občinstvu ter se zazramuje

preudani

Albert Fornazarič.

Ustanovljeno
1. 1887.

Matija Gerber

Ustanovljeno
1. 1887.

(J. C. GERBER) v Ljubljani
priporoča

svojo bogato in raznovrstno zalogo
slovenskih molitvenih knjig,

po jako nizkih cenah in različno vezanih, na primer v papirju, v pol usnji pozlačene, popolnoma v usnji z zlato obrezo, v rujavem usnji okovane, dalje vezane v slonovi kosti, v ponarejenem kristalu, v žamet in plišu, s pozlačenimi vozli in s podobo v sredi. Izdeluje pa jih tudi, kakorkoli zahtevajo časti i naročniki.

Kdor vzame večje število knjižic, dovolim mu primerno znižanje cene (rabat).

Častito naročnike prosim, naj se kar naravnost na me obračajo.

Cenik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko.

Dalje opozarjam svoje p. n. naročnike in kupovalce, da se že nekoliko časa prodajajo in širijo med ljudstvom slovenski molitveniki, ki niso na Kranjskem prišli na svitlo, katerih ni spisal kak gospod duhovnik in ki tudi nimajo knezoškofjskega potrjenja. Na teh knjigah se dalje nahajajo tudi taki napisi, kakor jih imajo knjige, ki so v moji zalogi in še celo trije različni napisi, med tem ko je vsebina pri vseh knjigah enaka.

♦ Dobivajo se po vseh knjigarnah. ♦

OZNANILO.

Podpisani se počestuje naznaniti p. n. gospodom in gospem, da je odprl za kosarno (Via Caserma) št. 9 čevljarsko zalogo s pri druženo delavnico

ALLA BELLA SCARPA

(pri lepem čevlju).

V nadi, da dolgo delo, nove skušnje v tem obrtu, natančnost in marljivost, skrb in pridnost, s katero bomo izvrševali vsako nalogo, ki se nam dá, nam pridobé tudi v prihodnje pomoč mnogobrojnih in častivrednih naročevalcev, znamujemo se z odličnim spoštovanjem in udanostjo

M. in J. Cociancig.

Kdor se hoče oblačiti dobro, lično in ceno, obrne naj se na glasovito tvrdko:

Ignacij Steiner

v Gorici

Gosposke ulice št. 5,

kjer se nahaja vedno velika zaloga možkih, deških in otroških oblek, ženskih in dekliških jop, nepremočnih plaščev, ogrinjalk, triko, stanov in spodnjih kril.

Bogata izbira domačih in tujih rob; poleg najboljše delavne moči, da more tvrdka vsakterega, kolikor mogoče, zadovoljiti. Posnetek iz cenika:

zimske hlače od	3 gl. naprej,
zimska obleka od	10 gl. „
povrhna suknja od	10 gl. „
deška obleka od	7 gl. „
otročka „ „	3 gl. 50 kr.

Vedno na razpolago angleške in francoske posebne mode za gospode in gospe.